# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1981**

**περί ἐνισχύσεως τήν ὁποία σχεδιάζει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν γιά τήν πραγματοποίηση ἐπενδύσεως στόν τομέα τῶν ἠλεκτροκατασκευῶν καί τῶν ἠλεκτρονικῶν**

**(Τό κείμενο στήν ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)**

(81/767/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

'Εχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 ἐδάφιο πρῶτο,

'Αφοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, κάλεσε τούς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους,

'Εκτιμώντας:

I

'Οτι ὁ νόμος τῶν Κάτω Χωρῶν τῆς 29ης 'Ιουνίου 1978 περί ἐνθαρρύνσεως καί προσανατολισμοῦ τῶν ἐπενδύσεων [Wet Investeringsrekening (WIR)] (1) θέσπισε, μέ τό ἄρθρο 6 «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων». 'Οτι αὐτή ἡ πριμοδότηση χορηγεῖται γιά τήν πραγματοποίηση προγραμμάτων ἐπενδύσεως ἀξίας ἄνω τῶν 30 ἑκατομμυρίων φιορινιῶν καί ὅτι, διαμορφούμενη ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τῶν δημιουργούμενων θέσεων ἀπασχολήσεως, μπορεῖ νά ἀνέλθει στό 4 % τῆς ἀξίας τῆς σχετικῆς ἐπενδύσεως.

'Οτι, κατά τήν ἐξέταση τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν λόγω νόμου, στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ 'Επιτροπή τόνισε ὅτι ἡ συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων συνιστᾶ καθεστώς γενικῶν ἐνισχύσεων γιατί δέν ἀποσκοπεῖ σέ συγκεκριμένο τομέα ἤ περιφέρεια. 'Οτι, δεδομένου ὅτι τό καθεστώς αὐτό ἐφαρμόζεται σέ ὅλες τίς ἐπενδύσεις, χωρίς νά γίνεται διάκριση μεταξύ ἐπιχειρήσεων, περιφερειῶν ἤ τομέων, δέν ὑπάγεται στίς παρεκκλίσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό α ἤ γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ. 'Οτι, ἐλλείψει τέτοιων ἐξειδικεύσεων, ἡ 'Επιτροπή δέν ἦταν σέ θέση νά ἐκτιμήσει τίς ἐπιπτώσεις τοῦ ὑπό μελέτη καθεστῶτος ἐπί τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί ἐπί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί, κατά συνέπεια, τό κατά πόσο συμβιβάζεται τό καθεστώς αὐτό μέ τήν κοινή ἀγορά.

'Οτι, ὅταν πρόκειται περί αὐτοῦ τοῦ τύπου καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ 'Επιτροπή συνήθως ἐγκρίνει τίς ἐνισχύσεις αὐτές ἄν πληροῦται μία ἀπό τίς δύο ἀκόλουθες προϋποθέσεις: τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν 'Επιτροπή εἴτε γιά κάποιο περιφερειακό πρόγραμμα, εἴτε —ὅταν αὐτό δέν εἶναι δυνατόν— γιά σημαντικές ἐξατομικευμένες περιπτώσεις.

'Οτι, μέ βάση τά ἀνωτέρω, ἡ 'Επιτροπή ζήτησε νά τῆς γνωστοποιηθοῦν ἐκ τῶν προτέρων καί ἐγκαίρως —σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ— οἱ περιπτώσεις ἐξατομικευμένης χορηγήσεως τῆς «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων», λαμβανομένης ὑπόψη τῆς σπουδαιότητας τῶν σχετικῶν ἐπενδύσεων.

'Οτι, κατά τή διάρκεια τῶν συνομιλιῶν μέ τίς ἀρχές τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ 'Επιτροπή ἐπισήμανε κάθε μιά ἀπό τίς περιπτώσεις αὐτές, μέ γνώμονα τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά της καί μέ βάση τίς ἀρχές πού θεσπίζονται ἀπό τό ἄρθρο 92 καί ἐπ. ἤ πού διαμορφώθηκαν κατά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν. 'Οτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν δέν θά ἔπρεπε νά συμπεράνει ὅτι ἡ 'Επιτροπή ἐξέφρασε ὁποιαδήποτε εὐνοϊκή γνώμη ὅσον ἀφορᾶ τό καθεστώς «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως», ἐπειδή ζήτησε αὐτήν τή συστηματική προηγούμενη γνωστοποίηση.

'Οτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἱκανοποίησε τό αἴτημα τῆς 'Επιτροπῆς καθιερώνοντας τήν ἐν λόγω διαδικασία τῆς προηγούμενης γνωστοποιήσεως μέ τό ἄρθρο 6 παράγραφος 7 καί τό ἄρθρο 7 παράγραφος 3 τοῦ κεφαλαίου V τοῦ προαναφερθέντος ὁλλανδικοῦ νόμου τῆς 29ης 'Ιουνίου 1978.

II

'Οτι μέ ἐπιστολές της, στίς 6, 10 καί 12 'Απριλίου 1979, ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν σύμφωνα μέ τήν ἀνωτέρω διαδικασία, ἐνημέρωσε τήν 'Επιτροπή ὅτι σκοπεύει νά χορηγήσει «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων» σέ μία ἐπιχείρηση τοῦ τομέα τῶν ἠλεκτροκατασκευῶν καί τῶν ἠλεκτρονικῶν.

'Οτι ἡ ἐνίσχυση πού θά χορηγηθεῖ στήν ἐπιχείρηση αὐτή πρόκειται νά συμβάλει στόν ἐκσυγχρονισμό τῶν διοικητικῶν κτιρίων, στήν ἀντικατάσταση ἑνός σταθμοῦ μετασχηματισμοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καί στήν κατασκευή ἑνός ἐργαστηρίου. Οἱ ἐπενδύσεις αὐτές δέν θά ὁδηγήσουν στή δημιουργία θέσεων ἀπασχολήσεως.

'Οτι τό συνολικό κόστος ἐπενδύσεως ἔχει ἐκτιμηθεῖ στά 284,3 ἑκατομμύρια φιορίνια καί ὅτι τό πρόγραμμα θά τύχει ἐπιδοτήσεως 11,4 ἑκατομμυρίων φιορινιῶν βάσει τοῦ καθεστῶτος WIR (συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων). 'Οτι ἐπειδή τό πρόγραμμα αὐτό θά πραγματοποιηθεῖ στήν περιοχή τοῦ Eindhoven δέν θά τύχει περιφερειακῆς ἐνισχύσεως.

(1) Staatsblad 1978, ἀριθ. 368.

Ὅτι τό συγκρότημα στό ὁποῖο ὑπάγεται ἡ ἐπιχείρηση, καί τοῦ ὁποίου οἱ ἐγκαταστάσεις εὑρίσκονται ἤδη στό Eindhoven, σκοπεύει μέ τήν ἐπένδυση αὐτή νά πραγματοποιήσει ἕνα προσοδοφόρο ἔργο ἀντικαθιστώντας τήν παλαιωμένη ἐγκατάσταση καί βελτιώνοντας τό ἐρευνητικό του πεδίο.

III

Ὅτι, στίς 27 Ἰουλίου 1979, ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἀπαντώντας στήν Ἐπιτροπή, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ὑπογράμμισε ὅτι τό καθεστώς WIR ἐφαρμόζεται αὐτομάτως καί δέν εἶναι δυνατόν νά γίνεται ἐπιλογή κατά τήν παροχή τῆς ἐνισχύσεως βάσει τῆς χρησιμότητας τῆς σχεδιαζόμενης ἐπενδύσεως. Ὅτι τό ὕψος τῶν ἐπενδύσεων πού θά πραγματοποιηθοῦν εἶναι μεγάλο καί θέτει προβλήματα χρηματοδοτήσεως ἀκόμη καί σέ ἕνα σημαντικό συγκρότημα, ἰδίως λόγω τῶν ἐπενδύσεων πού πρέπει νά προβλέψει τό συγκρότημα αὐτό γιά νά παραμείνει ἀνταγωνιστικό σέ μία ἀγορά ὅπου πραγματοποιοῦνται ἀκόμη ταχύρρυθμες ἀλλαγές.

Ὅτι, στό πλαίσιο τῶν διαβουλεύσεων, ἡ κυβέρνηση ἑνός Κράτους μέλους ἐξέφρασε ἐπιφυλάξεις ἀπέναντι στή σχεδιαζόμενη ἐνίσχυση. Ὅτι ἡ ἐνδιαφερόμενη ἐπιχείρηση ὑπογράμμισε ὅτι ἡ προβλεπόμενη ἐπένδυση θά συμβάλει στή βελτίωση τοῦ ἐρευνητικοῦ της πεδίου καί στήν παραγωγικότητα σέ ὁρισμένους τομεῖς.

IV

Ὅτι ἡ ἐνίσχυση τήν ὁποία σκοπεύει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν εἶναι δυνατόν, κατά συνέπεια, νά ἐπηρεάσει τίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί νά νοθεύσει ἤ νά ἀπειλήσει νά νοθεύσει τόν ἀνταγωνισμό, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, εὐνοώντας τήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση ἤ τήν παραγωγή της.

Ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ θεωρεῖ ὡς κατ' ἀρχήν ἀσυμβίβαστες μέ τήν κοινή ἀγορά τίς ἐνισχύσεις οἱ ὁποῖες πληροῦν τίς προϋποθέσεις τίς ὁποῖες τάσσει. Ὅτι οἱ παρεκκλίσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προσδιορίζουν τούς στόχους τῶν ἐνισχύσεων, οἱ ὁποῖες χορηγοῦνται πρός τό συμφέρον τῆς Κοινότητος καί ὄχι μόνον τοῦ λαμβάνοντος τήν ἐνίσχυση. Ὅτι οἱ πατρεκκλίσεις αὐτές πρέπει νά ἑρμηνεύονται μέ στενή ἔννοια, κατά τήν ἐξέταση διαφόρων προγραμμάτων περιφερειακῆς, ἤ κατά τομέα, ἐνισχύσεως ἤ ἐξατομικευμένων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων, καί, εἰδικότερα, ὅτι δέν τυγχάνουν ἐφαρμογῆς στίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ Ἐπιτροπή εἶναι σέ θέση νά ἀποδείξει ὅτι, ἄν δέν χορηγηθεῖ αὐτή ἐνίσχυση, ἡ δύναμη τῶν μηχανισμῶν τῆς ἀγορᾶς ἀφ' ἑαυτῆς δέν μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τή συμπεριφορά τῶν ἐπιχειρήσεων κατά τρόπο ὥστε νά υἱοθετήσουν συμπεριφορά πού νά συμβάλει στήν ὑλοποίηση κάποιου ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στίς παρεκκλίσεις.

Ὅτι, ἄν, κατ' ἐξαίρεση, χορηγηθεῖ ἐνίσχυση χωρίς νά πληροῦνται οἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις, θά ἐπηρεασθοῦν οἱ μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές καί θά νοθευθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός, χωρίς αὐτή νά δικαιολογεῖται ἀπό τό κοινοτικό συμφέρον, ἐνῶ συγχρόνως θά παρέχονται ἀντικανονικά πλεονεκτήματα σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη.

Ὅτι, ὅταν ἐφαρμόζει τίς ἀνωτέρω ἀρχές κατά τήν ἐξέταση τῶν ἐξατομικευμένων περιπτώσεων οἱ ὁποῖες ὑπάγονται στό καθεστώς τῶν γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά ἔχει πεισθεῖ ὅτι ὑπάρχει ἀντιστάθμισμα πού νά δικαιολογεῖ τή χορήγηση ἐνισχύσεως στήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Ὅτι, ὅταν τοῦτο δέν ἀποδεικνύεται καί, ἀκόμη εἰδικότερα, ὅταν ἡ σχεδιαζόμενη ἐπένδυση πραγματοποιεῖται καί χωρίς τή χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως, εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἐνίσχυση δέν συμβάλλει στήν πραγματοποίηση τῶν στόχων τῶν παρεκκλίσεων, ἀλλά ὅτι σκοπό ἔχει τήν αὔξηση τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος τῆς ἐνδιαφερόμενης ἐπιχειρήσεως.

Ὅτι, στή συγκεκριμένη αὐτή περίπτωση, δέν ὑφίσταται τέτοιο ἀντιστάθμισμα ἀπό τήν πλευρά τῆς ἐπιχειρήσεως στήν ὁποία χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση.

Ὅτι, πράγματι, οὔτε ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν προέβαλε, οὔτε ἡ Ἐπιτροπή ἀναγνώρισε κάποιο λόγο ὁ ὁποῖος νά πείθει ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τίς προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἀπό τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 ὑπό α καί γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση ἤ τή διευκόλυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων περιοχῶν, πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ περιοχή Eindhoven δέν εἶναι περιοχή στήν ὁποία «τό βιοτικό ἐπίπεδο εἶναι ἀσυνήθιστα χαμηλό» ἤ ὅπου ἐπικρατεῖ «σοβαρή ὑποαπασχόληση», κατά τήν ἔννοια τῆς παρεκκλίσεως πού προβλέπεται ὑπό α. Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση ἡ ὁποία προβλέπεται ὑπό γ, ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν δέν συμπεριέλαβε τήν ἐν λόγω περιοχή μεταξύ ἐκείνων γιά τίς ὁποῖες πρέπει νά καταβληθεῖ ἰδιαίτερη προσπάθεια ἀπό πλευρᾶς τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως. Ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν, στίς παρατηρήσεις πού ὑπέβαλε στήν Ἐπιτροπή, ὑπογράμμισε καί ἡ ἴδια ὅτι «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων» δέν χορηγεῖται μέ βάση περιφερειακά κριτήρια.

Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης ΕΟΚ, οἱ ἐπενδύσεις σέ κάθε περίπτωση θά προκύψουν ἀπό τήν κανονική λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀγορᾶς. Ὅτι, ἐξάλλου, δέν ὑπάρχει τίποτε τό ὁποῖο νά χαρακτηρίζει τήν ἐν λόγω ἐπένδυση σάν σχέδιο κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἤ σχέδιο δυνάμενο νά ἄρει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας Κράτους μέλους, ὥστε νά ὑπαχθεῖ στήν παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 ὑπό β τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Ὅτι, κατά τή γνωμάτευσή της σχετικά μέ τό καθεστώς WIR, ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθύμισε ὅτι οἱ Κάτω Χῶρες ἀποτελοῦν τμῆμα τῶν κεντρικῶν περιοχῶν τῆς Κοινότητος, ἐκείνων δηλαδή οἱ ὁποῖες δέν

ἀντιμετωπίζουν τά σοβαρότερα κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα στόν κοινοτικό χῶρο, ἐνῶ συγχρόνως συγκαταλέγονται μεταξύ ἐκείνων ὅπου ὑφίσταται πραγματικός κίνδυνος ὑπερβολικῆς σωρεύσεως ἐνισχύσεων καί ὅπου, περισσότερο ἀπό ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, κάθε ἐνίσχυση εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσει τίς μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές. Ὅτι, ἐξάλλου, ἀπό τά διαθέσιμα στοιχεῖα, σχετικά μέ τήν κοινωνικοοικονομική κατάσταση στίς Κάτω Χῶρες, δέν προκύπτει ὅτι ὑπάρχει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας τους κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Ὅτι ἡ «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων», ἐφ' ὅσον χορηγεῖται σέ μεμονωμένες περιπτώσεις, δέν ἔχει ὡς σκοπό τήν ἀντιμετώπιση τέτοιας καταστάσεως.

Ὅτι τυχόν υἱοθέτηση ἄλλης θέσεως θά εἶχε ὡς συνέπεια, σέ ἐποχή οἰκονομικῆς ὑφέσεως καί ἀνεργίας γιά ὅλη τήν Κοινότητα, νά προσελκύσουν οἱ Κάτω Χῶρες ἐπενδύσεις οἱ ὁποῖες θά ἦταν δυνατόν νά γίνουν σέ ἄλλα Κράτη μέλη, ἡ οἰκονομική κατάσταση τῶν ὁποίων εἶναι λιγότερο εὐνοϊκή. Ὅτι οἱ πρόσφατες οἰκονομικές καί κοινωνικές ἐξελίξεις στήν Κοινότητα ἐπιβάλλουν τήν ἐμμονή στή θέση αὐτή τόσο ἐπί τοῦ θέματος τῆς συγκεκριμένης πριμοδοτήσεως αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς ὅσο καί τῆς χρησιμοποιήσεώς της σέ ἄλλες περιπτώσεις.

Ὅτι, τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 ὑπό γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ σχετικά μέ τίς «ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση τῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων», ἡ ἐξέταση τῆς καταστάσεως τοῦ τομέα τῶν ἠλεκτροκατασκευῶν καί τῶν ἠλεκτρονικῶν ὁδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι ὁ μηχανισμός τῆς ἀγορᾶς καί μόνο, χωρίς κρατική παρέμβαση, εἶναι σέ θέση νά ἐξασφαλίσει φυσιολογική ἀνάπτυξη αὐτῆς τῆς δραστηριότητας. Ὅτι, σ' αὐτή τήν περίπτωση, πρόκειται νά διευκολυνθοῦν οἱ ἐπενδύσεις ἀντικαταστάσεως καί ἀνανεώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς καί ἔρευνας, πού ἀφοροῦν τό ἴδιο τό συμφέρον τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὅτι, λαμβανομένων συνεπῶς ὑπόψη τῶν ἀνωτέρω, τό σχέδιο ἐνισχύσεως τῶν Κάτω Χωρῶν δέν πληροῖ τίς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις ὥστε νά ὑπαχθεῖ σέ μία ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

*Ἄρθρο 1*

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν δέν μπορεῖ νά θέσει σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο, τό ὁποῖο κοινοποίησε στήν 'Επιτροπή μέ ἐπιστολές τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εξωτερικῶν στίς 6, 10 καί 12 'Απριλίου 1979, γιά χορήγηση «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων» στίς ἐπενδύσεις πού πραγματοποιοῦνται στό Eindhoven ἀπό ὁλλανδική ἑταιρεία ἠλεκτροκατασκευῶν καί ἠλεκτρονικῶν.

*Ἄρθρο 2*

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν ἐνημερώνει τήν 'Επιτροπή, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ἀποφάσεως, γιά τά μέτρα τά ὁποῖα θά ἔχει λάβει προκειμένου νά συμμορφωθεῖ μέ τήν ἀπόφαση αὐτή.

*Ἄρθρο 3*

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 9 Σεπτεμβρίου 1981.

*Γιά τήν 'Επιτροπή*

Frans ANDRIESSEN

*Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς*